

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/983/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111202771
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6111202771.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa: ALMEDIA, spol. s r. o., so sídlom M. R. Štefánika 3504, Trebišov, IČO: 31 658 393, v konaní zastúpený JUDr. Jozefom Brázdilom, advokátom, Advokátska kancelária Brázdil & Brázdilová, so sídlom Trhová 1, Zvolen, proti odporcom: v 1. rade K.. A. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX/XX, J., zastúpená JUDr. Františkom Vavračom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Horná 51, Banská Bystrica, a v 2. rade K.. K. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXXX/XX, D. D., v konaní zastúpenom JUDr. Františkom Vavračom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Horná 51, Banská Bystrica, o zaplatenie 5 391,84 € s prísl., na odvolanie odporkýň zo dňa 09. 07. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/156/2011-203 zo dňa 25. 06. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým odporkyne v 1. a 2. boli zaviazané spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 5 391,84 € so 17,6 % ročným úrokom z omeškania od 25. 05. 2001 do zaplatenia, potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým súd vo zvyšku súd konanie zastavil a vo výroku, ktorým bolo určené, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd uložil povinnosť odporkyniam v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 5 391,84 € so 17,6 % ročným úrokom z omeškania od 25. 05. 2001 do zaplatenia. Vo zvyšku bolo konanie zastavené a zároveň súd určil, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 07. 02. 2011 žiadal navrhovateľ, aby mu odporkyne uhradili sumu 5 391,84 Eur spolu s príslušenstvom. Navrhovateľ uviedol, že si uplatňuje náhradu škody, ktorá mu vznikla porušením právnej povinnosti odporkýň, čo bolo preukázané v trestnom konaní. Odporkyne boli odsúdené. S nárokom na náhradu škody bol navrhovateľ odkázaný na občiansko-právne konanie. Navrhovateľ poukázal na to, že v súlade s § 135 O. s. p. je súd viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Zo strany odporkýň došlo k úmyselnému konaniu, čo bolo konštatované v trestnom konaní, v príčinnej súvislosti, s ktorým došlo k vzniku škody. Pokiaľ ide o výšku škody, navrhovateľovi vznikla škoda tým, že si nemohol uspokojiť svoju pohľadávku vo výške 5 184,58 Eur s príslušenstvom t. j. suma neuhradených cien za dodaný tovar. Rozhodnutím okresného súdu Banská Bystrica č. k. 62Cb/182/1999 - 32 zo dňa 19. 01. 2000 bola spoločnosť M.D. PHARM spol. s r. o. zaviazaná uhradiť navrhovateľovi sumu 156.190,69 Sk /5184,58 Eur/ s príslušenstvom titulom uhradenia ceny dodaného tovaru a trovy konania vo výške 207,26 Eur

Navrhovateľ poukázal aj na to, že škoda bola spôsobená tiež porušením povinností odporkýň vyplývajúcich im s § 135a Obchod. zák. a teda môže náhradu škody voči konateľom uplatniť vo svojom mene a na vlastný účet veriteľ spoločnosti ak nemôže uspokojiť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti, a teda sú aj splnené predpoklady náhrady škody voči odporkyniam podľa § 135a ods. 5 Obchod. zák.

Odporkyne spôsobili svojim konaním nevyhnutnosť pohľadávky navrhovateľa od spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o.. Zámerom odporkýň bol úmysel ukrátiť veriteľa tým, že predali svoje obchodné podiely, vzdali sa konateľstva a následne odkúpili len aktíva spoločnosti bez toho, aby súčasne prevzali aj záväzky, ktoré výlučne zostali v pôvodnej spoločnosti. Zodpovednosť podľa Obchod. zákonníka je objektívna.

Odporkyne žiadali návrh zamietnuť. Poukázali na to, že v trestnom konaní sa hovorí o období od roku 1998 do 01. 03. 1999, v ktorom odporkyne ako spoločníčky a zároveň konateľky odobrali od rôznych farmakologických spoločností farmaká a zdravotnícky materiál. Aby mala byť preukázaná ich zodpovednosť ako konateľiek, tak by bolo potrebné preukázať, že ich zodpovednosť vznikla od obdobia roku 1998, kedy preberali tovar do 01. 03. 1999, kedy prestali byť konateľkami.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/75/2003, zo dňa 07. 07. 2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2To/98/2013, zo dňa 21. 11. 2013 boli odporkyne uznané vinnými zo spáchania spolupáchateľstvom trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 9 ods. 2, § 256 ods. 1, písm. a/ ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného od 01. 09. 1999, ktorého sa dopustili tak, že v období rokov 1998 do 01. 03. 1999, ako spoločníčky a zároveň konateľky spoločnosti M.D.PHARM, spol. s r.o., Banská Bystrica odobrali od rôznych farmakologických spoločností farmaká a zdravotnícky materiál v celkovej hodnote 132 149,83 Eur a to od firiem ... ALMEDIA spol. s r.o., Trebišov v sume 5184,58 Eur..., pričom už od 01. 03. 1999 100% obchodný podiel svojej spoločnosti predali W. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. č. XXX/X. a následne 19. 03. 1999 a 24. 03. 1999 späť - ako fyzické osoby od W. W. na základe kúpnych zmlúv odkúpili hmotný investičný majetok, zostatkový sortiment liekov, zdravotníckeho materiálu a zdravotníckych pomôcok a prostredníctvom W. W., vybrali z účtov spoločnosti M.D.PHARM s. r. o. finančné prostriedky, za dodaný tovar nezaplatili. V konaní Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/75/2003 boli odporkyne odsúdené na základe toho, že konaním odporkýň boli naplnené všetky zákonné znaky spolupáchateľstvom trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 9 ods. 2, § 256 ods. 1, písm. a/, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01. 09. 1999, podľa ktorého trestného činu sa dopustí ten, kto aj len čiastočne zmarí uspokojenie svojho veriteľa tým, že zničí, poškodí, zatají, scudzí, urobí neupotrebitelnou, alebo odstráni časť svojho majetku.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. č. 141/1961 Zb. účinného do 01. 01. 2006 poškodené strany... ALMEDIA spol. s r.o., Trebišov... boli odkázané s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občiansko-správných.

Z predloženého spisu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 62Cb/182/1999 súd zistil, že rozhodnutím okresného súdu Banská Bystrica č. k. 62Cb/182/1999 - 32 zo dňa 19. 01. 2000 bola spoločnosť M.D. PHARM spol. s r. o. zaviazaná uhradiť navrhovateľovi sumu 156.190,69 Sk /5184,58 Eur/ s príslušenstvom - úroky z omeškania a trovy konania vo výške 207,26 Eur. Predmetom konania bolo zaplatenie ceny za dodávky tovaru navrhovateľovi na základe faktúr splatných: 13. 11. 1998, 20. 11. 1998, 11. 11. 1998, 25. 12. 1998, 15. 01. 1999, 12. 02. 1999, 19. 02. 1999, 26. 02. 1999, 19. 03. 1999, tovar bol dodaný do 01. 03. 1999. Navrhovateľovi bol priznaný nárok voči spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o., v ktorej boli odporkyne konateľkami a spoločníčkami do 17.03.1999.

V konaní Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/75/2003 boli odporkyne uznané vinnými zo spáchania spolupáchateľstvom trestného činu poškodzovania veriteľa, bolo zistené, že odporkyne 01. 03. 1999 100 % obchodný podiel spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o. predali W. W., nar. 22. 09. 1968 a následne 19. 03. 1999 a 24. 03. 1999 späť - ako fyzické osoby od W. W. na základe kúpnych zmlúv odkúpili hmotný investičný majetok, zostatkový sortiment liekov, zdravotníckeho materiálu a zdravotníckych pomôcok od spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o., vybrali z účtov spoločnosti finančné prostriedky. Za dodaný tovar nebolo zaplatené. Odporkyne boli odsúdené na tom skutkovom základe, že W. W., na ktorého bol prevedený obchodný podiel bol zneužitý na účel, sledovaný odporkyňami

- poškodiť veriteľov. W. W. bol osobou mentálne retardovanou, bez príslušného vzdelania v odbore farmácie a bez akýchkoľvek skúseností v oblasti podnikania. Za prevod obchodných podielov mu neboli vyplatené žiadne finančné prostriedky, naopak došlo k vybratiu finančných prostriedkov z účtov spoločnosti a ich odovzdaniu odporkyniam, pričom skutočnosť, že došlo k odkúpeniu majetku spoločnosti formou započítania dlhov z prevodu obchodných podielov spôsobila, že v konečnom dôsledku zostala spoločnosť M.D.PHARM spol. s r.o. bez majetku a finančných prostriedkov a tak neschopná plniť si svoje záväzky voči veriteľom. Naproti tomu odporkyne naďalej podnikali v oblasti farmácie, avšak už bez záväzkov voči svojim dodávateľom z predchádzajúcich období. Na základe zistených skutočností bolo v konaní konštatované, že nemožno nájsť v konaní odporkýň iný motív predaja obchodných podielov spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o. a následného odkúpenia majetku bez ich riadneho vyplatenia, než podvodným úmyslom poškodiť veriteľov firmy M.D.PHARM spol. s r.o. a na svoj účet sa obohatiť tak, že veritelia nebudú schopní si vymôcť svoje pohľadávky, pretože firma nebude mať žiadny majetok. Na druhej strane však odporkyne - obžalované mohli bez obmedzenia nakladať s majetkom spoločnosti, ktorý odkúpili vo väčšej časti záväzky - dlhy započítali. Svojím konaním odporkyne - obžalované zbavili spoločnosť M.D. PHARM spol. s r.o. majetku, zmariť vyplatenie a vymoženie dlžných súm pre veriteľov, čím poškodili veriteľov. Svojím konaním docielili zníženie majetku firmy na minimum tak, aby firma nebola schopná uhradiť podlžnosti a zároveň, aby zodpovednosť padla na nového majiteľa duševne zaostaleho, nesvojprávneho W. W., človeka bez reálneho majetku, postavenia, znalostí a možností viesť akúkoľvek firmu a už vôbec nie firmu v oblasti farmácie.

Odporkyne boli právoplatne odsúdené rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/75/2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2To/98/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 21. 11. 2013, pričom po právnej stránke boli konaním odporkýň naplnené všetky zákonné znaky trestného činu poškodzovania veriteľa spáchaného spolupáchateľstvom.

V konaní bolo preukázané, a to trestným spisom, že navrhovateľ si uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody dňa 10.07.2010 v sume 156 190,69 Sk s prísl., uznesenie Okresného úradu vyšetrovania PZ, ČVS: OUV-274/10 - BB - 99 o začatí trestného stíhania odporkýň bolo doručené odporkyniam 24. 07. 2001, bola v ňom tiež uvedená výška škody uplatnená navrhovateľom 156.190,69 Sk /5184,58 Eur/.

Podľa § 420 Obč. zák., každý zodpovedá za škodu, ktorou spôsobil porušenie povinnosti.

Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 438 Obč. zák., ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedá za ňu spoločne a nerozdielne.

Podľa § 442 Obč. zák. uhrádza sa skutočná škoda to, čo poškodenému ušlo.

Podľa § 106 Obč. zák., právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla.

Podľa § 135 O. s. p. súd je viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal.

Podľa § 517 Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie splnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Na základe vykonaného dokazovania a príslušných ustanovení zákona súd rozhodol ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Odporkyne boli odsúdené rozhodnutím Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5T/75/2003 zo dňa 07. 07. 2003, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2To/98/2013 - uznané vinné zo spáchania trestného činu spolupáchateľstvom poškodzovania veriteľa na tom skutkovom

základe, že v období rokov 1998 do 01. 03. 1999 ako spoločníčky a zároveň konateľky spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o. odobrali od rôznych farmakologických spoločností farmaká a zdravotnícky materiál v celkovej hodnote 132 149,83 Eur, pričom už 01. 03. 1999 100% obchodný podiel svojej spoločnosti predali W. W. a následne 19. 03. 1999 a 24. 03. 1999 späťne - ako fyzické osoby od W. W. na základe kúpnych zmlúv odkúpili hmotný investičný majetok, zostatkový sortiment liekov, zdravotníckeho materiálu a zdravotníckych pomôcok a prostredníctvom W. W. vybrali z účtov spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o. finančné prostriedky, za dodaný tovar nezaplatili.

Odporkyne boli odsúdené pre trestný čin poškodzovania veriteľa, ich konaním došlo k poškodeniu veriteľa, ku škode vzniknutej veriteľom. V predmetnom konaní bolo zistené, že konanie odporkýň v období rokov 1998 do 01. 03. 1999, kedy ako spoločníčky a zároveň konateľky spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o. odobrali od rôznych farmakologických spoločností farmaká a zdravotnícky materiál v celkovej hodnote 132 149,83 Eur a následným konaním predajom obchodného podielu svojej spoločnosti W. W. a potom následne 19. 03. 1999 a 24. 03. 1999 spätným odkúpením hmotného investičného majetku, zostatkového sortimentu liekov, zdravotníckeho materiálu a zdravotníckych pomôcok a vybratím z účtov spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o. finančných prostriedkov prostredníctvom W. N. zaplatením zápočtami - došlo k tomu, že v konečnom dôsledku zostala spoločnosť M.D.PHARM spol. s r.o. bez majetku a finančných prostriedkov a tak neschopná plniť si svoje záväzky voči veriteľom. Tiež bolo konštatované, že obvinené - odporkyne po predaji obchodného podielu naďalej podnikajú v oblasti farmácie, avšak už bez záväzkov voči dodávateľom z predchádzajúceho obdobia. Teda odporkyne svojím úmyselným konaním spáchali trestný čin - porušili svoje povinnosti.

V ďalšom súd skúmal, či v príčinnej súvislosti s konaním odporkýň došlo ku vzniku škody na strane navrhovateľa. V trestnom konaní bolo zistené, že konaním odporkýň došlo k vzniku škody na strane navrhovateľa - toto zistenie je skutkovou podstatou trestného činu, za ktorý boli odporkyne odsúdené.

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ bol dodávateľom spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o., ktorej boli odporkyne spoločníčkami a konateľkami do 17. 03. 1999. Navrhovateľ si uplatnil škodu, ktorá mu vznikla, tým, že spoločnosť M.D.PHARM spol. s r.o. dodal tovar v období od 1998 do 01. 03. 1999 v hodnote 156.190,69 Sk /5184,58 Eur/. Spoločnosť M.D.PHARM si nespĺnila svoje záväzky voči navrhovateľovi, v konaní bolo zistené, že nedošlo k úhrade ceny za dodaný tovar, z dôvodu, že sa spoločnosť M.D.PHARM spol. s r.o. na základe konania odporkýň stala platobne neschopnou /a to konania od r. 1998 do 01. 03. 1999, kedy ako spoločníčky a zároveň konateľky spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o. odobrali od rôznych farmakologických spoločností farmaká a zdravotnícky materiál v celkovej hodnote 132 149,83 Eur a následným konaním predajom obchodného podielu svojej spoločnosti W. W. a potom následne 19. 03. 1999 a 24. 03. 1999 spätným odkúpením hmotného investičného majetku, zostatkového sortimentu liekov, zdravotníckeho materiálu a zdravotníckych pomôcok a vybratím z účtov spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o. finančných prostriedkov prostredníctvom W./.

Súd zistil, že konaním odporkýň došlo k škode na majetku navrhovateľa vo výške 156.190,69 Sk /5184,58 Eur/ - t.j. hodnota neuhradených cien tovaru a trov spojených s uplatnením nároku vo výške vo výške 207,26 Eur. Právoplatným rozhodnutím súdu v konaní sp. zn. 62Cb/182/1999-32, rozhodnutím zo dňa 19. 01. 2000 spoločnosť M.D.PHARM spol. s r.o. bola zaviazaná, aby navrhovateľovi zaplatila - sumu 1 744,30 Sk s úrokom z omeškania od 14. 11. 1998 do zaplatenia, sumu 7 435,42 Sk s úrokom z omeškania od 21. 11. 1998 do zaplatenia, sumu 7 293,47 Sk s úrokom z omeškania od 12. 12. 1998 do zaplatenia, sumu 30 868,42 Sk s úrokom z omeškania od 26. 12. 1998 do zaplatenia, sumu 2 401,89 Sk s úrokom z omeškania od 16. 01. 1999 do zaplatenia, sumu 35 077,84 Sk, s úrokom z omeškania od 13. 02. 1999 do zaplatenia, sumu 46 778,- Sk s úrokom z omeškania od 20. 02. 1999 do zaplatenia, sumu 23 654,25 Sk s úrokom z omeškania od 27. 02. 1999 do zaplatenia, sumu 937,10 Sk s úrokom z omeškania od 20. 03. 1999 do zaplatenia. Ďalej bola zaviazaná aj na náhradu trov konania vo výške 6 244,- Sk, pričom platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 26. 03. 2000. Súd zaviazal spoločnosť M.D. PHARM spol. s r.o. zaplatiť uvedené sumy titulom neuhradenia kúpnych cien za tovar dodaný navrhovateľom.

V konaní bolo zistené, že nedošlo k úhrade a spoločnosť M.D.PHARM spol. s r.o. sa stala platobne neschopnou, nemajetnou na základe konania odporkýň.

Súd mal v konaní preukázané, že konaním odporkýň tak, ako to bolo konštatované v trestnom konaní došlo k porušeniu ich povinností a to v takom rozsahu, že toto bolo posúdené ako trestný čin, pričom zo skutkovej podstaty trestného činu vyplýva, že ide o úmyselné konanie, ktorého následkom je spôsobenie škody. Navrhovateľ namietal, že ku konaniu odporkýň malo dôjsť podľa trestného konania v období do 01. 03. 1999, kedy už svoj 100 % obchodný podiel predali. Súd poukazuje na to, že predmetné záväzky, ktoré vznikli v spoločnosti M.D.PHARM spol. s r.o. boli za dodávky, ktoré vznikli spoločnosti pred 01. 03. 1999 a následné konanie odporkýň tak, ako to bolo zistené v trestnom konaní /konania odporkýň 19. 03. 1999 a 24. 03. 1999 - spätným odkúpením hmotného... finančnými operáciami/ spôsobilo skutočnosť, že predmetná spoločnosť zostala bez akýchkoľvek finančných prostriedkov a bez majetku, čím došlo k poškodeniu veriteľov - ku vzniku škode navrhovateľovi.

Súd má za to, že bolo preukázané, že došlo k porušeniu povinnosti odporkýň, ktoré malo za následok, že nemohlo dôjsť k uspokojeniu pohľadávok navrhovateľa, a preto súd zaviazal odporkyne na zaplatenie škody vo výške 5 184,58 Eur a 207,26 Eur - trovy konania s úrokom z omeškania od 24. 05. 2001. Odporkyne sa dozvedeli o tom, že si voči nim navrhovateľ uplatňuje náhradu škody dňa 23. 05. 2001 / doručením uznesenia zo dňa 18. 05. 2001 o začatí trestného stíhania/. Súd má za to, že odporkyne sa dostali do omeškania dňom nasledujúcim po doručení uznesenia t.j. 24. 05. 2001 a zaviazal odporkyne na zaplatenie úroku z omeškania v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka.

V prevyšujúcej časti na úrok z omeškania súd v súlade s § 96 O. s. p. zastavil. Súd konanie v časti späťvzatia návrhu zastavil, nakoľko navrhovateľ na pojednávaní dňa 04. 06. 2014 zoberal návrh späť tak, že žiadal, aby boli odporkyne zaviazané na zaplatenie sumy 5 391,84 Eur s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % od 24. 05. 2001 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti zoberal návrh späť. Odporkyne súhlasili so späťvzatím časti návrhu.

Súd zaviazal odporkyne v súlade s § 438 Obč. zák. spoločne a nerozdielne, nakoľko škodu spôsobili na základe svojho konania obidve odporkyne.

O trovách konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím, nakoľko v čase vyhlásenia a doručovania rozhodnutia neboli súdu ešte známe trovy konania, rozhodnutie bolo doručené a vyhlásené na pojednávaní, pričom účastník má právo na vyčíslenie trov do 3 dní odo dňa vyhlásenia. Na základe uvedeného bude o trovách konania rozhodnuté až samostatným rozhodnutím potom, čo uplynie 3-dňová lehota účastníkom na predloženie vyúčtovania trov konania“.

Proti rozsudku odvolanie podali odporkyne. Navrhli napadnutý rozsudok zmeniť a návrh v celom rozsahu zamietnuť. Zároveň žiadali priznať náhradu trov konania.

Odvolateľky uviedli, že rozsudok považujú za nesprávny. Skutkové zistenia z hľadiska rozsahu nespochybňujú a považujú ich za dostatočné. Podstatné je to akým spôsobom a či bol nárok správne uplatnený, či boli správne uplatnené úroky z omeškania a to v súvislosti s poslednou úpravou návrhu úrokov z omeškania a či súd zákonným spôsobom vyvodil zodpovednosť a záverom, či celkové správne posúdenie uplatneného nároku (najmä petitu žaloby) spolu s príslušenstvom), z hľadiska právneho posúdenia zodpovedá stavu veci a zákonu a či toto právne posúdenie je riadnym spôsobom odôvodnené. Medzi navrhovateľom a účastníkom obchodnoprávneho vzťahu M. D. PHARM, s. r. o., došlo k obchodnoprávnemu vzťahu. Navrhovateľ mal priznané nároky z týchto obchodov rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 62Cb/182/1999 zo dňa 19. 01. 2000. Proti žalovaným došlo aj k vyvodu trestnej zodpovednosti a to rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2003 zo dňa 07. 07. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To/98/2013 zo dňa 02. 11. 2013. Rozhodnutie sa stalo právoplatné 21. 11. 2013.

Odvolateľky kladú otázku aký mala táto skutočnosť dopad na ich zodpovednosť v občianskoprávnom konaní. Občianskoprávna zodpovednosť odporkýň za škodu mohla vzniknúť len momentom právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku v trestnej veci. Až týmto momentom vznikla ich zodpovednosť podľa § 420 ods. 1 OZ. Porušenie právnej povinnosti konštitutívne bolo zistené až právoplatnosťou odsudzujúceho rozsudku v trestnom konaní. Táto viazanosť odsudzujúcim rozsudkom bola novovzniknutou skutočnosťou spĺňajúcou znak „porušenie právnej povinnosti“, iného subjektu, lebo iný subjekt zodpovedá na základe zodpovednosti vyplývajúcej zo spáchaného trestného činu. Naplnenie tohto znaku mal súd konštatovať v odôvodnení rozsudku a tak bolo potrebné zistiť či sú splnené ostatné

obligatórne znaky skutkovej podstaty zodpovednosti za škodu. Tu odvolateľky podporne poukazujú na ust. § 106 ods. 1 OZ.

Nesprávnosť uplatneného nároku spočíva v tom, že nárok na zaplatenie v inom konaní bol už priznaný právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 62Cb/182/1999 zo dňa 19. 01. 2000. Navrhovateľ ani súd si neuvedomili, že týmto vzniká konkurencia paralelne priznaného nároku z obchodnoprávneho vzťahu a nároku v tomto konaní z titulu náhrady škody, ktoré sa viažu na tú istú skutočnosť (ujma - dlh). To znamená, že pokiaľ v tomto konaní by sa uplatnený nárok zodpovedajúci výroku napadnutého rozsudku o povinnosti zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 5 391,84 € s prísl. stal právoplatným, vznikli by duplicitne dva samostatné a nezávislé nároky tej istej skutočnosti (ujmy - dlhu), ktorá vyplýva z pôvodného obchodnoprávneho vzťahu. Ide tu o dva závislé podmienené právne dôvody, pričom táto závislosť musí byť vyjadrená podmienene takým spôsobom, aby tento zabránil právu navrhovateľa pýtať (a exekučne vymáhať) dvakrát plnenie a to raz z obchodnoprávneho vzťahu a druhýkrát titulom náhrady škody za spáchaný trestný čin. Ide o elektívnu konkurenciu nárokov, ktorá musí byť vyjadrená (v petite žaloby alebo vo výroku rozsudku) podmienenosťou povinnosti. Z uvedeného dôvodu je navrhovateľom nesprávne uplatnený nárok a súd toto nepostrehol a hoci správne zistil skutkový stav, nesprávne vec posúdil. Ide tu o prípad, na ktorý nedopadá ust. § 221 ods. 1 písm. h) OSP, lebo bol riadne zistený skutkový stav a preto rozsudok nie je možné podľa uvedeného procesného ustanovenia zrušiť. Neprichádza do úvahy ani alternatíva rozhodnutia odvolacieho súdu podľa § 219 OSP a je preto potrebné posúdiť vec iba podľa ust. § 220 na zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa formou zamietnutia návrhu, lebo nebol uplatnený riadne.

Odvolateľky namietajú aj nesprávnosť stanovenia doby a výšky úrokov z omeškania. Poukazujú, že súd rozhodol o príslušenstve tak, že zaviazal k priznanej istine „zaplatenie 17,6 % ročného úroku z omeškania od 24. 05. 2001 až do zaplatenia“. Bližšie neodôvodnil, prečo úroky sú stanovené od 24. 05. 2001. Moment vzniku zodpovednosti za škodu bol ustálený právoplatnosťou trestného rozsudku a až takto mohla vzniknúť prípadná zodpovednosť za škodu a omeškanie.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu vyjadril a navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Zároveň žiadal priznať trovy odvolacieho konania.

K odvolaním rozporovanému vzniku momentu zodpovednosti za škodu a s dňom právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku uviedol, že pokiaľ by moment vzniku zodpovednosti za škodu nastal až daným dňom, nemalo by to vplyv na dôvodnosť návrhu v rozsahu celej istiny. On si nárok uplatnil riadne a včas už v trestnom konaní - v adhéznom konaní počnúc podaním trestného oznámenia a ďalším postupom vo veci. Návrh na súd bol podaný už začiatkom roku 2011 v čase kedy bol dňom 11. 11. 2010 právoplatný prvý odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica spolu s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici. Navrhovateľ nemohol vtedy vedieť, že bol podaný mimoriadny opravný prostriedok a rozhodnutia budú zrušené.

Konštatovanie o spôsobení škody žalobcovi je v danej výške je obsahom výrokovej časti odsudzujúceho rozsudku a preto nemôže byť sporné, že k danej škode došlo úmyselným zavinením spoločným konaním oboch odporkýň, kto ju spôsobil a že je daná príčinná súvislosť. Toto odporkyne ani nerozporovali. Nie je podstatné či vznik zodpovednosti nastal dňom spáchania trestného činu alebo odsúdením odporkýň. Neobstojí ani konštrukcia o nesprávnosti uplatneného nároku kvôli paralelnosti uplatnenia v obchodnoprávnom vzťahu s M. D. PHARM, s. r. o. Ak by bol tento právny názor správny, nemohol by poškodený v trestnom konaní a neskôr v občianskom právnom konaní uplatniť svoj legitímny nárok vôbec. Odporkyne tvrdenie o „duplicite nároku“ z pôvodného platobného rozkazu okresného súdu sp. zn. 62Cb/182/1999 a rozsudku OS BB sp. zn. 7C/156/2011 zo dňa 25. 06. 2014 opreli o duplicitu tej istej skutočnosti - peňažného dlhu. Konanie na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 62Cb/182/1999 prebiehalo medzi ALMEDIA, s. r. o., a M. D. PHARM, s. r. o., o zaplatenie kúpnej ceny dodaných liekov a materiálu, pričom konanie na OS BB sp. zn. 7C/156/2011 prebieha medzi ALMEDIA, s. r. o., a fyzickými osobami p. F. a p. F. o náhradu škody spôsobenej trestným činom. V oboch prípadoch je skutkový a právny základ iný a iní sú aj účastníci konania. Fakt, že výška škody už bola skôr ustálená právoplatným platobným rozkazom OS BB nemôže zakladať právnu nemožnosť domáhať sa neskôr náhrady škody voči škodcom (spoločníčkam a konateľkám ich niekdajšej spoločnosti), keďže jednak už je vymožitelnosť nároku z platobného rozkazu OS BB po 10 rokoch premlčaná a najmä nárok už ani od počiatku nebol voči spoločnosti M. D. PHARM, s. r. o., vymožitelný, čo sa opakovane konštatuje v trestných rozsudkoch. Práve v spôsobení nevymožitelnosti oprávnených súdom v iných občianskoprávných konaniach priznaných nárokov, alebo vyplývajúcich z účtovných dokladov veriteľov, spočívalo porušenie právnej povinnosti odporkýň (tzv. tunel vlastnej spoločnosti) so zjavným cieľom vyhnúť sa uspokojeniu mnohých vtedajších veriteľov.

Pokiaľ ide o úroky z omeškania súd ich ustálil čo do výšky aj začatia plynutia doby omeškania správne, pretože vychádzal z predložených dôkazov v trestnom spise. Už vtedy navrhovateľ vedel kto škodu spôsobil (obe odporkyne ako konateľky a spoločníčky s tunelom M. D. PHARM, s. r. o.) v akej bola škoda výške a aj ju náležite v adhéznom konaní uplatnil. Vtedy nemohol podať žalobu na občianskoprávny súd, pokiaľ nebolo zrejmé či poškodenému trestný súd škodu prizná alebo nie, prípadne či k priznaniu dôjde sčasti. Trestný súd porušenie trestného zákona deklaroval vo výroku svojho rozsudku, ale k samotnému porušeniu zákona však už došlo spätne momentom spáchania trestného činu poškodzovania veriteľa. K vedomosti odporkyň, že si voči ním uplatňujú predmetnú pohľadávku došlo najneskôr po doručení vznesení obvinenia obom odporkyňiam, čo tiež navrhovateľ preukázal. Už vtedy mohli dobrovoľne plniť, čo neurobili.

Stanovisko opiera navrhovateľ aj o judikát Najvyššieho súdu SR č. 6To/8/02 zo 16. 04. 2002, kde sa okrem iného konštatuje, že páchatel' trestného činu je v omeškani najneskôr deň po tom, čo sa dozvedel o tom, že má zaplatiť dlh a v akej výške, teda v prípravnom konaní najneskôr po preštudovaní spisu.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správne.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov.

K odvolaniu odporkyň ale aj na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dodáva.

Ustanovenie § 205 ods. 1 OSP uvádza aké náležitosti má odvolanie obsahovať. V odseku 2 citovaného paragrafu je ďalej uvedené čím môže byť odvolanie odôvodnené.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP uvádza kedy môžu byť skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, odvolacím dôvodom pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej.

Odvolanie odporkyň sa opiera o skutočnosti, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa. Je nepochybné, že na pojednávaní dňa 05. 05. 2014 boli účastníci poučení aj podľa ust. § 120 ods. 1, 4 OSP o tom, že sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí a najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Účastníci boli poučení, že na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP.

Na poučenie právny zástupca odporkyň uviedol, že nemá žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a navyiac uvádza, že odporkyne podali dovolanie voči trestnému rozsudku.

Za danej situácie potom tvrdenia odporkyň nemôžu byť predmetom odvolacieho konania, pretože to vylučuje ust. § 205a OSP.

V nenapadnutej časti, pokiaľ bolo vo zvyšku konanie zastavené a bolo rozhodnuté, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa nemohol preskúmať a preto tento zostal nedotknutý.

O odvolacích trovách krajský súd nerozhodoval a to s poukazom na ust. § 224 ods. 4 OSP, pretože o trovách konania nebolo rozhodnuté súdom prvého stupňa z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 OSP.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.